

València, 2 de decembre de 2004

Primer Comunicat del Colectiu Lluís Fullana Tema: La llengua valenciana i l'AVL

El Colectiu Lluís Fullana, davant de les constants i actuals agressions que ve patint la llengua valenciana contra la seua identitat, denominació i existència, vol fer públiques, des de l'àmbit universitari i acadèmic, i en total independència política, les següents puntualisacions, més encara quan algunes d'estes agressions s'han gestat i se gesten en alguns departaments de les nostres universitats:

Entenem que ignorar la llengua valenciana, com últimament ve fent-se, atenta contra el marc jurídic establert i determinat per l'Estatut d'Autonomia, que reconeix que "Els dos idiomes oficials de la Comunitat Autònoma són el valencià i el castellà", i també contra la Constitució Espanyola, quan afirma que: "La riquesa de les distintes modalitats llingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció".

Creguem que negar l'existència del valencià com una llengua més de l'Estat i com una llengua d'Europa, es deu a interessos estrictament polítics conjunturals. És evident, ademés, que no s'ha consultat en esta qüestió a tots els especialistes ni a totes les parts, per lo que la decisió no pot ser "científica" com diuen. Una volta més, estem davant d'una qüestió purament política ademés de partidista.

Per una altra banda, hem de recordar que en la romanística internacional no ha hagut mai la presa d'un acord definitiu sobre l'identitat del valencià i l'opinió general és que el valencià o qualsevol altra llengua, serà llengua independent o no segons la voluntat dels seus parlants, i podem posar com a exemple el gallec i el portugués, que sent d'un tronc comú hui són considerats dos idiomes.

També hem de recordar que les nostres universitats no poden ser monolítiques, precisament perquè el pensament únic s'opon frontalment al científisme i a l'esperit universitari. El fet de que alguns propugnen l'unitat de les llengües valenciana i catalana no respon a un sentit o convicció general, sino molt particular als departaments de Filologia Catalana d'algunes Facultats. Pel contrari, som molts els professors que creguem en l'existència d'una llengua valenciana i d'una cultura valenciana pròpia i diferent, que reconeixem la seua pertinença a un diasistema llingüístic occitanorromànic superior (com el castellà pertany al diasistema iberorromànic junt al portugués), pero en el dret històric de denominar-se "llengua valenciana" i de tindre una normativa pròpia.

També hem de dir molt clarament que no podem reconèixer com a autoritat “científica” en esta qüestió a la nova Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL), per diversos motius:

- Els seus membres són elegits pels partits polítics, tenint-se més en conte la filiació política d'aquells que la seua formació acadèmica.

- Molts d'ells no són especialistes en filologia, no s'han dedicat mai a l'estudi del valencià, ni han escrit mai en esta llengua.

- L'AVL pren les seues decisions baix pressió del govern i dels partits que nomenen acadèmics, per lo que no té la necessària independència que requerix una institució acadèmica i científica. En este sentit, es sorprenent que els acadèmics estiguen remunerats (i prou ben remunerats) cosa que no ocorre en cap d'institució anàloga, fet que no contribuïx tampoc a eixa independència.

Denunciem el doble llenguatge d'aquells que diuen defendre la llengua valenciana i, al mateix temps, mantenen i recolzen a l'AVL quan esta qüestiona de forma permanent el mateix nom de la llengua (i, subsidiàriament, la seua existència): Des de la pròpia llei de creació de l'AVL (que no diu el nom de la llengua); des de que ha oficialisat la normativa ortogràfica i gramatical catalana de l'Institut d'Estudis Catalans per a l'us del valencià, dissimulada en l'aprovació d'una llista de paraules que amaga l'us d'unes atres, moltíssimes, alienes al valencià; des del seu silenci còmplic i sospitós precisament quan es nega l'existència de la llengua valenciana; des del seu debat intern qüestionant ara, precisament ara, el nom de la llengua valenciana i considerant l'insultant de català/valencià”; des de la seua ineficàcia (per falta de voluntat) per a tallar la constant manipulació de la realitat llingüística valenciana que es fa en moltes escoles i centres d'ensenyança.

La pretensió de tallar el denominat conflicte llingüístic a partir de la creació d'esta AVL pot ser que fora lloable, pero la realitat nos ha demostrat que, una volta més, d'esta iniciativa política no s'ha derivat cap de ventaja per al valencià, per a la nostra cultura i la nostra història. Mai es pot recolzar una institució d'esta naturalea que no escomence per una afirmació inequívoca de la mateixa existència de la llengua que diu conrear i defendre.

En la ciutat de València, 2 de decembre de 2004.

Firmat: Colectiu Lluís Fullana